

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det var en bemærkning fra fru Margrete Auken om, at jeg var mere tilhænger af frivillige ordninger end af lovgivning. Jeg kan sige, at jeg sådan set er tilhænger af begge dele i den takt, hvor det hænger godt sammen, og jeg har også markeret, at jeg synes, at man godt kan lovgive også på det område her f.eks. vedrørende nybyggeri til drægtige søer.

Men samtidig vil jeg da også godt understrege, at jeg ikke vil være med til at tvinge folk til at dyrke økologisk, for det går galt så; de får ikke noget ud af det. Men jeg vil godt være med til at tvinge folk til, at de ikke må bruge pesticider. For det går kun ud over planter, og dem har jeg ikke den helt store følelse for, og så går det ud over deres egen økonomi.

Når det drejer sig om at slippe dyrene løs, så går det altså ikke altid godt for dyrene, når man gør det, og det er derfor, jeg siger, at man også skal have systemerne med og have andre dele med end bare f.eks. at slippe drægtige søer løs. I hvilke flokke skal det ske, i hvilket omfang, hvilket areal skal de have, hvilken slags foder, osv.? Det er på den måde jeg mener, at man skal lave en lovgivning, samtidig med at man også skal fremme en motivering, og dér er det så, at jeg synes, at man skal tage initiativ til, at der kommer en aktionsplan for dette område.

Så til hr. Henning Urup med hensyn til enegang: Det er altså snart trættende at få at vide herinde, at man gerne vil, men at man ikke må for EU. Det er næsten hvert eneste forslag, der er på dagsordenen herinde i Folketinget efterhånden. Jeg vil gerne spørge hr. Henning Urup – hvis det nu viser sig, at hr. Henning Urup gerne vil være med til at stramme op på nogle af disse ting – om han så vil være med til f.eks. at gå sammen med Sverige og England i EU og fremme de ting, som de ønsker at fremme dér. Hr. Henning Urup ved jo også udmærket godt, at netop det, at England er gået længere med hensyn til fikseringen af søerne ved at fjerne bokse- ne fra de drægtige søer, betyder, at man i England begynder at køre en kampagne for, om man skal stoppe importen fra de lande, som ikke opfylder de krav. Og hr. Henning Urup ved jo også udmærket godt, at det er en ret militant og aktiv dyreværnsforening og -bevægelse, der er i England, som også sætter nogle af sine krav igennem.

Så også set i det lys synes jeg, at dansk landbrug har en vis interesse i at få damp under

kedlerne og få udviklet nogle produktionssystemer, som kan opfylde disse krav. Jeg vil gerne spørge hr. Henning Urup: Er det sådan, at han ikke kan formås til at være med til at fremme denne udvikling også i EU i det mindste, eller skal vi hver gang høre, at vi skal vente på EU?

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

Til hr. Bent Hindrup Andersen kan jeg først sige, at vi ikke skal vente passivt på EU. Vi er en del af EU, vi skal ind og påvirke EU, og det var også det, jeg sagde i min ordførertale. Det kan så også være henvendt til fru Margrete Auken, som spørger, om landbruget ikke vil flytte sig på det punkt her. Selvfølgelig vil vi det. Og jeg mener, vi skal gå ind og støtte både Sverige og England i de intentioner, de har, for vi skal videre. Jeg kunne såmænd også godt leve med nogle minimumsregler, og jeg tror, landbruget generelt kan leve med nogle minimumsregler, men Danmark skal stadig væk ikke gå enegang, for så får vi bare burhønsproblematikken én gang til.

Jeg mener, fru Margrete Auken spørger, om det er rimeligt, hvis det er hr. Henning Urup, der skal gå enegang. Jamen jeg har faktisk gået enegang i 17 år – det er jeg ikke bange for – og derfor har jeg kendskab til systemet og ved, at dette ikke er noget, vi kan klare fra Folketinget. Det kræver, at driftslederen har kendskab til det system, så han er i stand til at håndtere det, for ellers bliver det ikke på dyrenes betingelser, dette her bliver bedre. Det bliver tværtimod dårligere.

Så jeg mener, vi tværtimod skal spille med på de positive signaler, som landbruget allerede har indstillet sig på vil komme fremover omkring dyrevelfærd.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg bliver næsten snart nødt til at skrive ned for at huske, hvad det er, jeg skal sige, men jeg synes bestemt ikke, vi skal lovgive i Folketinget uden at lytte til landbruget og til de andre. Det tror jeg heller ikke der er nogen der vil sige herinde. Men vi skal bare være klar over, at der også hviler et stort ansvar på os for at sikre, at det ikke er den enkelte landmand, der skal gå enegang, for nu at bruge den formulering. Jeg tvivler ikke på, at hr. Henning Urup har gjort det, og jeg tror også, der er andre, der gør det, men det kræver nogle gange nogle enorme res-